

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 81.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813710144/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

faaer hende snart til at glemme baade Hovedpine og Misforstaaelse.

Og hvis jeg nu bovede at holde til hende, at hun dog ikke havde faaet sit Dnske opfyldt, det Dnske, som opstod hos hende den lyse Solstinsmorgen, da hun vaagne-ede ved Fuglesang, — saa vilde hun med uendelig Bærdighed forfikkre mig om „at hun er tilfreds, og at jeg derfor ogsaa kan være det paa hendes Vegne.“ Men det kan jeg ikke! Men ikke Kvinden selv oprindelig var et saadant glædeligt anende Dnske, en saadan lys Idee, der opstod i Guds Sjæl paa Skabelsens Foraarsmorgen? Og han opnaaede sin Hensigt, ligesom hun opnaaede sin, han fik sit Dnske opfyldt, ligesom Mille Sørensen fik sit: baade Kvinden og Skontouren kom istand — men hvorledes?! — Det skønneste Sindbillede paa Kvindeligheden, jeg kan tænke mig, er Psyche paa Sommerfuglejagt.

Tilgids hvis denne Episode har været kedelig! Tilgids ogsaa, at jeg tilføier: saaledes maatte den være, hvis den skal staae som en Scene af Fr. Sørensens Liv, og som et Blik om Resultatet. Det kan den virkelig, thi paa denne Maade faaer hun alle sine Dnsker opfyldt, hele Livet igjennem. Der er, som sagt, et NB som følger hende overalt, og altid ledsager Opfyldelsen, saa den, ret besæet, ingen Opfyldelse er.

Kun i Kjærlighed (den saakaldte!) har hun Lov til at sværme og hengive sig. Derfor forelsker hun sig ogsaa